Quelle: https://manuscripta.at/?ID=47062
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

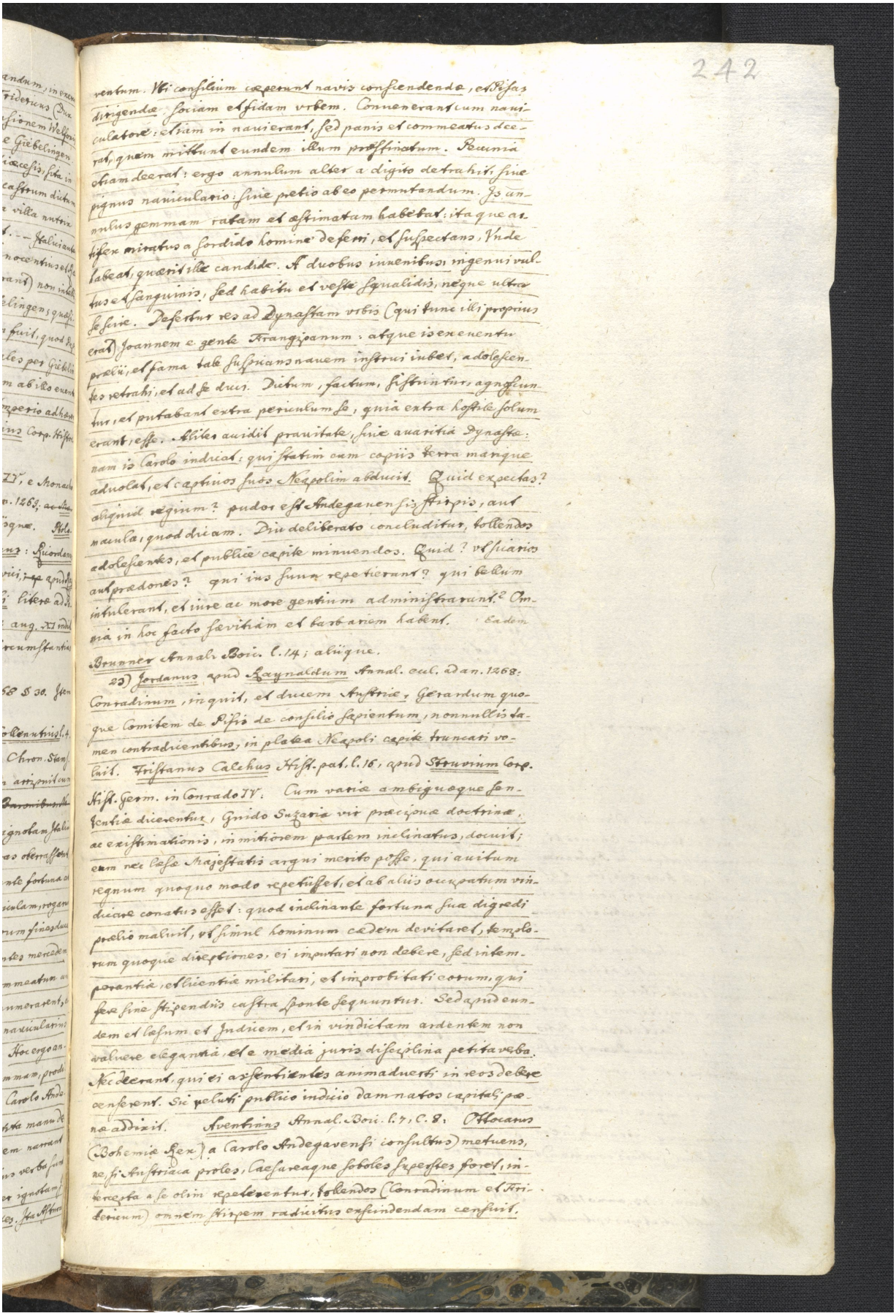

ventum. Vbi consilium cœperunt navis conscendendæ, et Pisas dirigendæ, sociam et fidam vrbem. Conuenerant cum nauiculatore: etiam in nauierant, sed panis et commeatus deerat, quem mittunt eundem illum præstinatum. Pecunia etiam deerat: ergo annulum alter a digito detrahit, siue pignus nauiculario: siue pretio ab eo permutandum. Is annulus gemmam ratam et æstimatam habebat: itaque artifex miratus a sordido homine deferri, et suspectans, Vnde habeat, quærit ille candide. A duobus iuuenibus, ingenui vultus et sanguinis, sed habitu et veste squalidis, neque ultra se scire. Defertur res ad Dynastam vrbis (qui tunc illi proprius erat) Joannem e gente Frangipanum: atque is ex euentu prælii, et fama tale suspicans nauem instrui iubet, adolescentes retrahi, et ad se duci. Dictum, factum, sistuntur, agnoscuntur, et putabant extra periculum se, quia extra hostile solum erant, esse. Aliter accidit prauitate, siue auaritia Dynastæ: nam is Carolo indicat: qui statim cum copiis terra marique aduolat, et captiuos suos Neapolim abducit. Quid expectas? aliquid regium? pudor est Andegauensis stirpis, aut macula, quod dicam. Diu deliberato concluditur, tollendos adolescentes, et publice capite minuendos. Quid? vt sicarios aut prædones? qui ius suum repetierant? qui bellum intulerant, et iure ac more gentium administrarunt? Omnia in hoc facto sævitiam et barbariem habent. Eadem Brunner Annal. Boic. l. 14; aliique.

23) Jordanus apud Raynaldum Annal. eccl. ad an. 1268: Conradinum, inquit, et ducem Austriæ, Gerardum quoque Comitem de Pisis de consilio sapientum, nonnullis tamen contradicentibus, in platea Neapoli capite truncari voluit. Tristanus Calchus Hist. pat. l. 16, apud Struvium Corp. Hist. Germ. in Conrado IV: Cum variæ ambiguæque sententiæ dicerentur, Guido Suzaria vir præcipuæ doctrinæ, ac existimationis, in mitiorem partem inclinatus, docuit; eum nec læsæ Majestatis argui merito posse, qui auitum regnum quoquo modo repetiisset, et ab aliis occupatum vindicare conatus esset: quod inclinante fortuna sua digredi prælio maluit, vt simul hominum cædem deuitaret, templorum quoque direptiones, ei imputari non debere, sed intemperantiæ, et licentiæ militari, et improbitati eorum, qui fere sine stipendiis castra sponte sequuntur. Sed apud eundem et læsum et Judicem, et in vindictam ardentem non valuere elegantia, et e media juris disciplina petita verba. Nec deerant, qui ei assentientes animaduerti in reos debere censerent. Sic veluti publico iudicio damnatos capitali pœnæ addixit. Aventinus Annal. Boic. l. 7, c. 8: Ottocarus (Bohemiæ Rex) a Carolo Andegauensi consultus) metuens, ne, si Austriaca proles, Caesareaque soboles superstes foret, intercepta a se olim repeterentur, tollendos (Conradinum et Fridericum) omnem stirpem radicitus exscindendam censuit.